

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce:

M. Y.

státní příslušnost Ukrajina

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen advokátkou Mgr. Beatou Kaczynskou,

sídlem Masarykovy sady 76/18, 737 01 Český Těšín

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2020, č. j. OAM-1109/ZA-ZA11-LE27-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 11. 3. 2020 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2020, č. j. OAM-1109/ZA-ZA11-LE27-2019, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítá podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce je přesvědčen, že správní orgán nesprávně vyhodnotil naplnění podmínek pro zamítnutí jeho žádosti podle § 16 odst. 2 zákona o azylu; přestože je Ukrajina považována za bezpečnou zemi původu, má žalobce za to, že skutečnosti, které uvedl ve správním řízení, tedy zejména obavy z povolání do armády, uvedené zpochybňují. Skutková zjištěná správního orgánu jsou neúplná a odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že žalovaný v průběhu správního řízení na základě informací o politické situaci na Ukrajině a stavu dodržování lidských práv a také na základě výpovědi žalobce shledal, že Ukrajinu lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Předvolánky na vojenskou správu, které žalobce předložil, obsahují rozporuplné údaje a nadto, nedokládají povinnost výkonu vojenské služby v místech bojových operací. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNSS č. 1749/2009); v projednávané věci tedy bylo na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě nelze Ukrajinu za bezpečnou zemi původu považovat.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 7. 12. 2019 podal žalobce v Příjímacím středisku Zastávka žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště na Ukrajině měl v oblasti X. Uvedl, že je ženatý, má syna M. Y. Jako důvod žádosti uvedl, že nechce jít do armády a do války. S žalobcem byl také dne 11. 12. 2019 proveden pohovor k jeho žádosti o mezinárodní ochranu, ve kterém nad rámec uvedeného doplnil, že kdyby nastoupil do armády, nechal by doma manželku s dítětem; všechny posílají do války, nejdřív povolají do armády a pak posílají do války. Naposledy obdržel předvolání dne 4. 9. 2019, toto ale nepřevzal. Na Ukrajině nic není, není tam práce, nevidí tam budoucnost. Se státními orgány potíže neměl.

5. Ve správním spise je založena Informace OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019 a Informace OAMP: Situace v zemi z 25. 4. 2019.
6. Dne 7. 2. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhoval, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
7. Následně dne 27. 2. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je obava žalobce z povolání do armády a následného nasazení do bojových operací, dále špatná ekonomická situace na Ukrajině a legalizace pobytu v ČR. Žalovaný z listin předložených žalobcem dovodil, že neprokazují tvrzení žalobce o povolání k výkonu vojenské služby či nasazení do bojových operací. Žalovaný uzavřel, že Ukrajina je hodnocena jako bezpečná země původu (kromě Krymu a části Doněcké a Luganské oblasti), kdy se jedná o republiku s poloprezidentským politickým systémem. Poslední prezidentské volby se uskutečnily v březnu a dubnu roku 2019 a byly shledány mezinárodními pozorovateli jako svobodné a spravedlivé. Civilní úřady udržují účinnou kontrolu nad bezpečnostními složkami v zemi s výjimkou území, které vláda nemá pod svou kontrolou. Přestože Ukrajina dosáhla v posledních letech pokroku v oblasti boje proti mučení a nelidskému zacházení, nedosahuje situace evropských standardů. Nedochází však obecně a soustavně k pronásledování ani k mučení či nelidskému zacházení či k trestům a hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě ozbrojeného konfliktu. Žalobce neměl nikdy ve vlasti žádné konkrétní problémy se státními orgány své země, nebyl politicky aktivní.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
10. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a

4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
11. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
12. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhl doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. Krajský soud zcela přisvědčuje závěrům žalovaného, že žalobcem předložené listiny neprokazují nasazení do bojových operací. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek, které jsou v zásadě pouhou hypotetickou spekulací.
14. Nad rámec uvedeného lze připomenout, že i Nejvyšší správní soud se bezpečnostní situací na Ukrajině zabýval opakovaně, přičemž dospěl k závěru, že v případě ozbrojeného konfliktu v části Ukrajiny se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy (viz usnesení č. j. 7 Azs 265/2014-17). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že správní orgán se má při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu především zabývat místem, kde žadatel žil před odchodem ze země původu, nebo kde se dlouhodobě zdržoval.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. ledna 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce